

מסכת כתובות

פרק יג

א. שני דיני גזרות היו בירושלים, אדמון וחקון בן אבישלום. חקון
אומר שני דברים, אדמון אומר שבועה. מי שחלה למדינת הים
ואשתו תובעת מזונות, חקון אומר, תשבע בסוף ולא תשבע בתחלה.
נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו, תשבע בתחלה ובסוף. אמר
רבי דוסא בן הרפינס כדבריהם. אמר רבן יוחנן בן זכאי, יפה אמר
חקון, לא תשבע אלא בסוף:

ב. מי שחלה למדינת הים ועמד אחד ופרנס את אשתו, חקון אומר,
אבד את מעותיו. נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו, ישבע כמה
הוציא ויטל. אמר רבי דוסא בן הרפינס כדבריהם. אמר רבן יוחנן
בן זכאי, יפה אמר חקון, הניח מעותיו על קרן הצבי:

ג. אדמון אומר שבועה. מי שמת והניח בנים ובנות, בזמן
שהנכסים מרבין, הבנים יורשים והבנות נזונות. ובנכסים מעטים,

הַבָּנוֹת יִזְוְנוּ וְהַבָּנִים יַחֲזִירוּ עַל הַפֶּתָחִים. אֲדָמוֹן אוֹמֵר, בְּשָׂבִיל שְׂאֲנִי
זָכַר הַפֶּסֶדֶתִי. אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, רוֹאֶה אֲנִי אֶת דִּבְרֵי אֲדָמוֹן:

ד. הַטּוֹעֵן אֶת חֲבֵרוֹ כִּדֵּי שָׁמוֹ, וְהוֹדָה בַּקִּנְיָנִים, אֲדָמוֹן אוֹמֵר,
הוֹאִיל וְהוֹדָה בְּמִקְצַת הַטַּעֲנָה, יִשְׁבַּע. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֵין זֶה
הוֹדָאָה מִמֵּין הַטַּעֲנָה. אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, רוֹאֶה אֲנִי אֶת דִּבְרֵי אֲדָמוֹן:

ה. הַפּוֹסֵק מַעוֹת לַחֲתָנוֹ וּפָנֵשֶׁט לוֹ אֶת הָרֶגֶל, תֵּשֵׁב עַד שְׁיִלְבִּין
רֵאשָׁה. אֲדָמוֹן אוֹמֵר, יְכוּלָה הִיא שְׂתֵאמֵר, אֱלוֹ אֲנִי פָסַקְתִּי לְעֶצְמִי,
אֵשֶׁב עַד שְׁיִלְבִּין רֵאשִׁי. עֲכָשְׁיוּ שְׂאֵבָא פָסַק עָלַי, מָה אֲנִי יְכוּלָה
לַעֲשׂוֹת, אוֹ כֵּנֶס אוֹ פֶטֶר. אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, רוֹאֶה אֲנִי אֶת דִּבְרֵי
אֲדָמוֹן:

ו. הָעוֹרֵר עַל הַשָּׂדֶה וְהוּא חֲתוּם עָלֶיהָ בְּעֵד, אֲדָמוֹן אוֹמֵר, יְכוּל
הוּא שְׂיֵאמֵר, הַשָּׂנִי נָח לִי וְהִרְאֵשׁוֹן קָשָׁה הֵימָנוּ. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים,
אֵבֵד אֶת זְכוּתוֹ. עֲשֹׂאָה סִימָן לְאַחֵר, אֵבֵד אֶת זְכוּתוֹ:

ז. מִי שֶׁהֵלֵךְ לַמְדִּינָת הַיָּם וְאַבְדָה דָּרָךְ שָׂדֶהוּ, אֲדָמוֹן אוֹמֵר, יֵלֵךְ
בְּקִצְרָה. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, יִקְנֶה לוֹ דָּרָךְ בְּמֵאָה מָנָה, אוֹ יִפְרַח
בְּאֹוִיר:

ח. הַמוֹצִיא שְׁטֵר חוֹב עַל חֲבֵרוֹ, וְהֵלֵךְ הוֹצִיא שְׁמֹכֵר לוֹ אֶת הַשָּׂדֶה,
אֲדָמוֹן אוֹמֵר, יְכוּל הוּא שְׂיֵאמֵר, אֱלוֹ הֵייתִי תֵיב לָךְ, הֵיָה לָךְ לְהַפְרֵעַ

את שלך כשִׁמְכַרְתָּ לִי את השָׂדֶה. וְחֲכָמִים אומרים, זֶה הִיָּה פָקֹחַ
שִׁמְכָר לוֹ את הַקֶּרֶקַע, מִפְּנֵי שֶׁהוּא יָכוֹל לְמַשְׁכְּנוֹ:

ט. שְׁנַיִם נִשְׁהוּצִיאוּ שָׁטֶר חֹב זֶה עַל זֶה, אֲדָמוֹן אומר, אֱלוֹ הִיִּיתִי
חֵיב לָךְ, כִּיִּצַּד אֶתָּה לָנוּה מִמֶּנִּי. וְחֲכָמִים אומרים, זֶה גֹבֶה שָׁטֶר
חֹבּוֹ וְזֶה גֹבֶה שָׁטֶר חֹבּוֹ:

י. שָׁלַשׁ אֲרָצוֹת לְנִשְׁוֹאִין, יְהוּדָה, וְעֵבֶר הִירְדֹן, וְהַגָּלִיל. אֵין
מוֹצִיאִין מַעִיר לְעִיר וּמִכָּרֶךְ לְכָרֶךְ. אֲבָל בְּאוֹתָהּ הָאָרֶץ, מוֹצִיאִין
מַעִיר לְעִיר וּמִכָּרֶךְ לְכָרֶךְ, אֲבָל לֹא מַעִיר לְכָרֶךְ וְלֹא מִכָּרֶךְ לְעִיר.
מוֹצִיאִין מִנְּהָה הָרְעָה לְנְהָה הִיפָּה, אֲבָל לֹא מִנְּהָה הִיפָּה לְנְהָה הָרְעָה.
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אומר, אִף לֹא מִנְּהָה רְעָה לְנְהָה יפָּה, מִפְּנֵי
שֶׁהִנְהָה הִיפָּה בּוֹדֵק:

יא. הַכֹּל מַעְלִין לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵין הַכֹּל מוֹצִיאִין. הַכֹּל מַעְלִין
לִירוּשָׁלַיִם, וְאֵין הַכֹּל מוֹצִיאִין, אֶחָד הָאֲנָשִׁים וְאֶחָד הַנָּשִׁים (וְאֶחָד
עֲבָדִים). נָשָׂא אִשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגִרְשָׁהּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בּוֹתֵן לָהּ
מִמַּעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נָשָׂא אִשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגִרְשָׁהּ בְּקִפּוֹטְקִיָּא,
בּוֹתֵן לָהּ מִמַּעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נָשָׂא אִשָּׁה בְּקִפּוֹטְקִיָּא וְגִרְשָׁהּ בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, בּוֹתֵן לָהּ מִמַּעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל
אומר, בּוֹתֵן לָהּ מִמַּעוֹת קִפּוֹטְקִיָּא. נָשָׂא אִשָּׁה בְּקִפּוֹטְקִיָּא וְגִרְשָׁהּ
בְּקִפּוֹטְקִיָּא, בּוֹתֵן לָהּ מִמַּעוֹת קִפּוֹטְקִיָּא:

